

Mor Salkımlı Evleri Vardı

– İlkü AHISKA · 07 Eylül 2011

Sen böyle miydin eskiden
Genç kızlar sıraya girerdi,
Çeşme başında gezerken.
Köyün yakışıklı genc
Kır atına vurdun mu kırbacı,
Selam alırdın herkesten.

Gönül verdi komşu kızı Hasan'a,
O da köyün bir tanecik güzeli,
Örgülü saçlı kalem kaşlı sürmeli,
Yürekleri gönülden sevdalı,
Gizlice buluşurlardı dere kenarında,
Onlara engel olanların inadına.
Verdiği beyaz gülü takardı saçlarına,

Nihayet duaları kabul oldu,
İki gönül kavuştu sonunda,
Üç gün üç gece düğünler kuruldu.
Ayşe mutluydu Hasan'ın koynunda.
İki oğlan bir de kızları oldu.
Erkek çocuğu yoktu soyunda.
Mor salkımlı evlerine mutluluk doldu.

Refah içinde yaşadı karı koca.
Yıllar kovaladı birbirini,
Vefakar eşini verdi toprağa.
Çocukların hiçbiri gelmedi yanına.
Canım diyen dostları çekti ellerini.
Hasan Dede kaybetti her şeyini.
Kimse kalmadı köpeğinden başka.

Yığıldın kaldın artık oturduğun taşta,
Reva mıydı yalnızlık sana bu yaşta.
Güvendi bir zamanlar varlığına,
Şimdi muhtaçsın bir karış toprağına,

Ormanın kuytu köşesi yurdun oldu.
Takatin kesildi rengin soldu.
Bu halin insanlara güzel bir ders oldu.

Ülkü Ahıska.6.Mayıs.2011
Yukarıdaki resim kendi çalışmam